

POSIEKAN (1) *part praet pass pf*

posiekan, [posiekany].

o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w posiekać); forma niezłożona z tekstu nie oznaczającego ą; w formie złożonej a jasne.

sg [f A posiekaną.] ∅ n N (praed) posiek(a)no.

Sł stp brak, Cn s.v. siekanie, Linde brak.

1. Nacięty wielokrotnie lub w wielu miejscach [o zabiegu leczniczym]:

Wyrażenie: »puszczadłem posiekan«: Bańka lepiej ciągnie krew: gdy się ciało dobrze w łaźni zagrzeje: niżli tak na fufzy/ á k temu gdy będzie mieścze głęboko puszczadłem posiekano. FalZioł V 60v.

2. [Pocięty ostrym narzędziem na drobne cząsteczki, porżnięty drobniutko: Potym przyłoż Slimakow bez łkorup 50. Kanfory vncyę iednę/ ofskubioną kokofz pośiekaną/ Pomoráncy bez łupin/ y źiarnek 2. Limuniy 12 też bez łupin y źiamek [...]. To wŹyŹtko vmieszawŹy/ włóż w bańkę Źkláną/ á wypal to w kąpieli Máriey SienHerb 616b.]

Cf POSIEKAĆ

SBu